

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 25 maja 1960 r.

Nr 44

TRESC:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

212 — Ministra Finansów z dnia 6 maja 1960 r. w sprawie ulg w podatku gruntowym oraz w spłaceniu należności Państwowego Funduszu Ziemi z tytułu inwestycji dokonywanych w gospodarstwach rolnych, położonych na niektórych obszarach kraju	417
213 — Ministra Finansów z dnia 11 maja 1960 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych dla drobnych podatników	420
214 — Ministra Finansów z dnia 13 maja 1960 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od wynagrodzeń od dodatków spisowych	420
215 — Ministrów Szkolnictwa Wyższego, Oświaty oraz Rolnictwa z dnia 5 maja 1960 r. zmieniające zarządzenie z dnia 16 lipca 1958 r. w sprawie utworzenia Zawodowego Studium Pedagogicznego w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie i w Wyższej Szkole Rolniczej w Poznaniu oraz uprawnień absolwentów Studium	420
216 — Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 29 marca 1960 r. w sprawie branżowych warunków dostaw artykułów jajczarskich w obrocie krajowym	421

212

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 maja 1960 r.

w sprawie ulg w podatku gruntowym oraz w spłaceniu należności Państwowego Funduszu Ziemi z tytułu inwestycji dokonywanych w gospodarstwach rolnych, położonych na niektórych obszarach kraju.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 11, poz. 61) oraz § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 1956 r. w sprawie określenia zasad i trybu oraz organów właściwych do wydawania decyzji o umarzaniu oraz udzielaniu ulg w spłaceniu należności przysługujących jednostkom budżetowym oraz państwowym instytucjom, przedsiębiorstwom i bankom (Dz. U. Nr 17, poz. 93) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnikom podatku gruntowego, którzy na obszarze wymienionym w ust. 2 w okresie od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia do dnia 31 grudnia 1961 r. dokonają — przy użyciu materiałów nabytych w tym okresie — inwestycji w postaci odbudowy, rozbudowy, budowy albo remontu budynków lub części budynków gospodarczych, w tym również szklarni, silosów, studni i gnojowników, bądź budynków mieszkalnych związanych z gospodarstwem rolnym, bądź w postaci założenia (budowy) nowych inspektów betonowanych na powierzchni co najmniej 30 m², bądź w postaci założenia nowych sadów na powierzchni co najmniej 1/4 ha gruntów — przyznaje się ulgę w podatku gruntowym w formie zaniechania ustalenia zobowiązania podatkowego w zakresie tego podatku na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się na obszarze województw koszalińskiego, olsztyńskiego (z wyjątkiem powiatów działowskiego i nowomiejskiego), opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego, zielonogórskiego i m. Wrocławia oraz powiatów elckiego, goldapskiego i oleckiego województwa białostockiego, powiatów: elbląskiego, gdańskiego, kwidzyńskiego, łęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego oraz m. Elbląga województwa gdańskiego, powiatu trzcińskiego i m. Pily województwa poznańskiego oraz powiatów leskiego i ustrzyckiego oraz niektórych gromad i miejscowości (wsi i przysiółków) w powiatach gorlickim, jasielskim, krośnieńskim, lubaczowskim, przemyskim, radymiańskim i sanockim województwa rzeszowskiego, wymienionych w wykazie, stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. Ulgę stosuje się wówczas, gdy wartość nabytych materiałów oraz koszty fachowej robocizny obcej poniesione z własnych funduszy podatnika wynoszą przy inwestycjach budowlanych oraz remontach co najmniej 4000 zł, a przy założeniu inspektów i sadu — co najmniej 2000 zł. Prezydya wojewódzkich rad narodowych mogą — w zależności od warunków miejscowych — obniżyć jednolicie dla całego województwa kwoty określone w zdaniu poprzedzającym nie więcej niż o 25%.

2. Do sumy nakładów inwestycyjnych (ust. 1) nie wlicza się wartości własnej pracy podatnika.

3. Jeżeli podatnik dokonał inwestycji również z kredytów bankowych lub instytucji kredytowych (spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych), wówczas ulgę stosuje się początkowo tylko z tytułu sumy wydatkowanej na inwestycje z własnych funduszy podatnika, natomiast ulgę z tytułu nakładów pochodzących z kredytów bankowych lub instytucji kredytowych stosuje się w miarę spłaty tych kredytów, dokonywanej w terminie określonym w § 3 ust. 5.

§ 3. 1. Wysokość ulgi w formie zaniechania ustalenia zobowiązania podatkowego (§ 1 ust. 1) wynosi 30% kwoty wydatkowanej na inwestycje (§ 2 ust. 2), nie więcej jednak niż 30.000 zł.

2. W razie dokonania inwestycji w postaci budowy nowego budynku gospodarczego bądź mieszkalnego związane go z gospodarstwem rolnym, podstawę obliczenia ulgi (ust. 1) stanowi suma ubezpieczenia budynku, ustalona przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń dla celów obowiązkowego ubezpieczenia budynków.

3. Ulgę stosuje się w zasadzie przy wymiarze podatku gruntowego, przypadającego za rok, w którym inwestycje zostały ukończone. Jeżeli wniosek, o którym mowa w § 4, złożony został po dokonaniu wymiaru podatku, wówczas ulgę stosuje się po uprzednim wznowieniu postępowania podatkowego.

4. Ulgę za dany rok podatkowy przyznaje się w granicach do 100% rocznego wymiaru podatku gruntowego.

5. W razie niewyczerpania w roku podatkowym, w którym inwestycja została ukończona (ust. 3), całej kwoty ulgi, jaka przysługuje podatnikowi (ust. 1), wówczas ulgę stosuje się w okresie do 10 lat, licząc od roku ukończenia inwestycji.

6. Jeżeli podatnik posiada zaległości w podatku gruntowym z lat przed ukończeniem inwestycji, wówczas ulgę stosuje się przede wszystkim w trybie umorzenia kwoty zaległości, odpowiadającej części nakładów określonych w ust. 1 lub ust. 2 z zastrzeżeniem przepisu § 6.

7. Jeżeli ulga z tytułu inwestycji (ust. 1) przekracza kwotę ulgi, jaka może być udzielona w podatku gruntowym (ust. 4—6), wówczas niezależnie od ulgi w podatku umarza się podatnikowi część przypadającej od niego należności Państwowego Funduszu Ziemi w wysokości różnicy między kwotą ulgi w podatku gruntowym a kwotą ulgi przysługującej mu z tytułu inwestycji, z tym jednak, że łączna kwota ulgi w podatku gruntowym i należności Państwowego Funduszu Ziemi nie może przekraczać 30.000 zł (ust. 1). Przepis niniejszego ustępu stosuje się odpowiednio do podatników całkowicie zwolnionych od podatku gruntowego.

§ 4. 1. Osoby ubiegające się o ulgę (§ 1) powinny złożyć odpowiedni wniosek do organu finansowego właściwego dla wymiaru podatku gruntowego w ciągu miesiąca po ukończeniu inwestycji.

2 Do wniosku (ust. 1) należy dołączyć:

- 1) zatwierdzony plan i zezwolenie na dokonanie remontu, na odbudowę, rozbudowę lub budowę budynku lub części budynku gospodarczego i mieszkalnego związanego z gospodarstwem rolnym, jeżeli plan bądź zezwolenie w myśl obowiązujących przepisów o budownictwie wymagane są dla tego rodzaju robót,
- 2) zaświadczenie właściwego do spraw budownictwa organu prezydium powiatowej rady narodowej bądź organu administracji prezydium gromadzkiej (miejskiej, osiedla) rady narodowej, stwierdzające, że został dokonany remont budynku bądź że budynek jest odbudowany, rozbudowany lub nowo wybudowany, ile procent wynosi odbudowa lub rozbudowa oraz że budynek nadaje się do użytkowania,
- 3) w razie dokonania inwestycji:
 - a) w postaci wzniesienia nowego budynku gospodarczego bądź mieszkalnego związanego z gospodarstwem rolnym — zaświadczenie inspektoratu powiatowego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń, stwierdzające wysokość sumy ubezpieczenia budynku,
 - b) w postaci odbudowy, rozbudowy lub remontu albo dokończenia budowy nowego budynku lub części budynku gospodarczego bądź mieszkalnego związanego z gospodarstwem rolnym oraz budowy, odbudowy, rozbudowy studni, szklarni, silosu lub gnojownika, a także założenia (budowy) nowych inspektów betonowanych — oryginalne dowody (rachunki) stwierdzające wysokość poniesionych wydatków (nakładów) na zakup materiałów i koszty fachowej robocizny obcej wraz z zaświadczeniem właściwego do spraw budownictwa organu prezydium powiatowej rady narodowej bądź organu administracji prezydium gromadzkiej (miejskiej, osiedla) rady narodowej stwierdzającym, że wysokość nakładów materiałowych objętych rachunkami odpowiada faktycznemu zużyciu materiałów, a jeżeli chodzi o rachunki kosztów fachowej robocizny obcej — że cena robocizny odpowiada warunkom miejscowym,
- 4) zaświadczenie właściwego banku lub instytucji kredytowej (spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej) stwierdzające wysokość udzielonego kredytu oraz termin i wysokość raty spłaconej, jeżeli podatnik lub wspólnie z nim gospodarujący członek rodziny korzystał z kredytu,

bądź oświadczenie podatnika, że ani on ani wspólnie z nim gospodarujący członek rodziny nie korzystał z kredytu bankowego lub instytucji kredytowej.

3. Do wniosku o przyznanie ulgi z tytułu założenia inspektów lub sadu podatnik powinien załączyć — oprócz dowodów (rachunków) dotyczących zakupu materiałów (cementu, szkła, drzewa lub gotowych elementów) i kosztów fachowej robocizny obcej oraz innych zaświadczeń, określonych w ust. 2 pkt 3 lit. b), stwierdzających poniesienie wydatków na założenie inspektów, oraz oprócz dowodów (rachunków) na zakup drzewek i palików na założenie sadu — zaświadczenie właściwego organu administracji prezydium gromadzkiej (miejskiej, osiedla) rady narodowej stwierdzające założenie nowych inspektów lub nowego sadu i ich powierzchnię.

4. Oryginalne rachunki, o których mowa w ust. 2, zwraca się podatnikowi z zamieszczoną na nich adnotacją, że zostały wykorzystane przy rozpatrzeniu wniosku o ulgę.

§ 5. 1. Jeżeli podatnik rozpoczął inwestycję (zgromadził materiały budowlane, przystąpił do budowy fundamentów itp.), wówczas — przed terminem ukończenia inwestycji — może złożyć wniosek do organu finansowego o odroczenie płatności tej części podatku gruntowego bądź należności Państwowego Funduszu Ziemi, jaka nie będzie się od niego należała po przyznaniu mu w przyszłości ulgi w związku z ukończeniem inwestycji. Podatnik powinien poprzeć wniosek dowodami (rachunkami) oraz zaświadczeniem właściwego organu administracji prezydium gromadzkiej (miejskiej, osiedla) rady narodowej, stwierdzającym rozpoczęcie inwestycji o wartości określonej rachunkami.

2. Decyzja wydana przez organ finansowy w sprawie odroczenia płatności (ust. 1) stanowi podstawę do odpowiedniego zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

§ 6. 1. Ulgi przewidzianej niniejszym zarządzeniem nie stosuje się, jeżeli podatnik posiada zaległości w podatku gruntowym lub w należnościach Państwowego Funduszu Ziemi, chyba że zostaną one w trybie umorzenia (§ 3 ust. 6 i 7) zaliczone na poczet ulgi. Ulgi nie stosuje się także wtedy, gdy podatnik posiada zaległości w dostawach obowiązkowych, w opłacie elektryfikacyjnej, w składce na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe zarówno z wymiarów bieżących, jak i z lat dawnych oraz nie spłaca w ustalonych terminach rat kredytów bankowych zaciągniętych na inwestycje budowlane i remonty.

2. Ulga będzie jednak przyznana, jeżeli podatnik uregułuje wymienione zaległości i przedstawi na to organowi finansowemu odpowiednie dowody (kwity) bądź gdy uzyska decyzję o spłacie tych należności w ratach i rat tych dotrzymuje.

§ 7. 1. Rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, położonym na obszarze wymienionym w § 1 ust. 2, które w okresie od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia do dnia 31 grudnia 1961 r. dokonają — przy użyciu materiałów nabytych lub wyprodukowanych we własnym zakresie w tym okresie — inwestycji w postaci odbudowy, rozbudowy, budowy albo remontu budynków gospodarczych, w tym również szklarni, silosów, studni i gnojowników, bądź mieszkalnych związanych z gospodarstwem spółdzielczym, bądź w postaci założenia (budowy) nowych inspektów betonowanych, bądź w postaci założenia nowych sadów — przyznaje się ulgę w podatku gruntowym w formie zaniechania ustalenia zobowiązania podatkowego w zakresie tego podatku na zasadach określonych w niniejszym paragrafie.

2. Ulgę stosuje się wówczas, gdy wartość nabytych lub wyprodukowanych przez spółdzielnię materiałów oraz koszty fachowej robocizny obcej poniesione z własnych funduszy spółdzielni wynoszą przy inwestycjach budowlanych oraz remontach co najmniej 10.000 zł, a przy założeniu inspektów

i sadu — co najmniej 5.000 zł. Przepis § 2 ust. 1 zdanie końcowe stosuje się odpowiednio.

3. Do sumy nakładów inwestycyjnych (ust. 2) nie wlicza się wartości własnej pracy członków spółdzielni.

4. Jeżeli rolnicza spółdzielnia produkcyjna dokonała inwestycji również z kredytów bankowych, wówczas ulgę stosuje się początkowo tylko z tytułu sumy wydatkowanej na inwestycje z własnych funduszy, natomiast ulgę z tytułu nakładów pochodzących z kredytów bankowych stosuje się w miarę spłaty tych kredytów, dokonywanej w terminie określonym w ust. 9.

5. Wysokość ulgi (ust. 1) wynosi 30% kwoty wydatkowanej na inwestycje (ust. 2 i 3).

6. W razie dokonania inwestycji w postaci budowy nowego budynku gospodarczego bądź mieszkalnego związanego z gospodarstwem spółdzielczym podstawę obliczenia ulgi (ust. 5) stanowi suma ubezpieczenia budynku, ustalona przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń dla celów obowiązkowego ubezpieczenia budynków.

7. Ulgę stosuje się w zasadzie przy wymiarze podatku gruntowego przypadającego za rok, w którym inwestycje zostały ukończone. Jeżeli wniosek, o którym mowa w § 4, złożony został po dokonaniu wymiaru podatku, wówczas ulgę stosuje się po uprzednim wznowieniu postępowania podatkowego.

8. Ulgę za dany rok podatkowy przyznaje się w granicach do 100% rocznego wymiaru podatku gruntowego.

9. W razie niewyczerpania w roku podatkowym, w którym inwestycje zostały ukończone (ust. 7), całej kwoty ulgi, jaka przysługuje spółdzielni (ust. 5), wówczas ulgę stosuje się w okresie 10 lat, licząc od roku ukończenia inwestycji, a jeżeli chodzi o ulgę z tytułu nakładów pochodzących z kredytów bankowych — licząc od roku, w którym przypada płatność pierwszej raty kredytu bankowego.

10. Jeżeli spółdzielnia produkcyjna posiada zaległości w podatku gruntowym z lat przed ukończeniem inwestycji, wówczas ulgę stosuje się przede wszystkim w trybie umo-

rzenia kwoty zaległości, odpowiadającej części nakładów określonych w ust. 5 lub ust. 6.

11. Jeżeli ulga z tytułu inwestycji (ust. 5) przekracza kwotę ulgi, jaka może być udzielona w podatku gruntowym (ust. 8—10), wówczas niezależnie od ulgi w podatku umarza się spółdzielni część przypadającej od niej należności Państwowego Funduszu Ziemi w wysokości różnicy między kwotą ulgi w podatku gruntowym a kwotą ulgi przysługującej jej z tytułu inwestycji. Przepis niniejszego ustępu stosuje się odpowiednio do spółdzielni całkowicie zwolnionych od podatku gruntowego.

12. Przepisy §§ 4, 5 i 6 stosuje się odpowiednio do spółdzielni produkcyjnych, z tym że oprócz dowodów wymienionych w § 4 ust. 2 do wniosku o ulgę spółdzielnia powinna dołączyć dowody, określające wartość materiałów budowlanych wyprodukowanych przez spółdzielnię we własnym zakresie, wraz z zaświadczeniem właściwego do spraw budownictwa organu prezydium powiatowej rady narodowej stwierdzającym, że wysokość nakładów materiałowych objętych tymi dowodami odpowiada faktycznemu zużyciu materiałów.

§ 8. 1. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 9 marca 1959 r. w sprawie ulg w podatku gruntowym oraz w spłaceniu należności Państwowego Funduszu Ziemi z tytułu inwestycji dokonywanych w gospodarstwach rolnych położonych na niektórych obszarach kraju (Monitor Polski Nr 24, poz. 110). Ulgi udzielone na podstawie tego zarządzenia zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia w granicach ustalonych prawomocnymi decyzjami organów finansowych. Na wniosek jednak podatnika organ finansowy obowiązany jest ponownie rozpatrzyć sprawę ulg przy uwzględnieniu zasad niniejszego zarządzenia.

2. Wnioski o przyznanie ulgi z tytułu inwestycji dokonanych w okresie od dnia 21 marca 1959 r. nie rozpatrzone prawomocnie przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia podlegają rozpatrzeniu na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: w z. J. Kole

Załącznik do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 6 maja 1960 r.
(poz. 212).

W Y K A Z

GROMAD I MIEJSCOWOŚCI (WSI I PRZYSIÓLKÓW) W POWIATACH: GORLICKIM, JASIELSKIM, KROŚNIEŃSKIM, LUBACZOWSKIM, PRZEMYSKIM, RADYMŃIAŃSKIM I SANOCKIM WOJEWÓDZTWA RZESZOWSKIEGO

Nazwa powiatu	Nazwa gromad	Nazwa miejscowości (wsi i przysiółków)
gorlicki	Gładyszów, Śnietnica, Uście Gorlickie, Wysowa Sękowa	wszystkie wsie i przysiółki wsie: Bartne, Bodaki, Małastów, Owczary, Męcina Wielka i Ropica Górna; przysiółki: Kraczońka, Pętna, Przegonina, Pstrążne i Dragaszów;
	Kryg	wsie: Rozdziele, Wapienne,
	Lipinki	wieś Bednarka, przysiółek Bednarskie;
	Szymbark	wieś Bielanka;
	Ropa	wieś Łosie;
jasielski	Krempna	wszystkie wsie i przysiółki
krośnieński	miasto Dukla i gromady Iwla, Polany i Tylawa	" " "
lubaczowski	Cewków, Horyniec, Krowica Hołodowska, Werchrata i Wielkie Oczy	" " "
przemyski	Bircza, Leszczawa Dolna, Lipa, Nowosiółki Dydyńskie, Olszany, Piątkowa, Rybotycze, Sielnica i Sufczyzna	" " "
radymniański	Kobylnica Wołoska, Kalników, Młyny i Stubno	" " "
sanocki	Bukowsko, Jaśliska, Komańcza, Mrzygłód, Posada Górna, Sieniawa, Szczawne, Tyrawa Wołoska i Wisłok Wielki Olchowce	" " " wsie: Żaluz i Wujskie; przysiółki: Doliny Żaluskie, Kucaby, Lasy, Pomiarki, Słonne i Wapniska.